

DE REINIGING VAN DE MELAATSE MAN

hjms

In de bijbel staat zowel in Matt. 8:1-4; Mark. 1:40-44 als Luk. 5:12-14 dezelfde fantastische gebeurtenis beschreven van de reiniging door Jezus van een melaatse man. Dus maar liefst tot driemaal toe! Uit dit verhaal blijkt dan ook de absolute wil van Jezus, Gods Zoon, om mensen te verlossen van hun zonden en onreinheid en hen vrij te maken. Maar óók leren we uit dit verhaal hoé Hij dit heeft gedaan. Ik zal eerst een samenvatting van het verhaal geven.

Jezus kwam van een berg naar beneden en vele mensen volgden Hem. En Hij ging op weg naar een van de steden. En ziet, tot Hem kwam een man vól melaatsheid. De man viel voor Hem op de knieën of op het aangezicht, aanbad Hem, en smeekte Hem: *“Heer! indien U wilt, dan kunt U mij reinigen”*. En Jezus werd met barmhartigheid en innerlijke ontferming bewogen. Jezus strekte de hand uit, raakte hem aan, en zei tot hem: *“Ik wil, word gereinigd!”* En zodra Hij dit gezegd had, ging de melaatsheid meteen weg en hij werd gereinigd. Jezus gebod hem om zichzelf aan de priesters te tonen, en de offeranden voor zijn reiniging te brengen, zoals Mozes geboden had. Waarom? Zodat het voor hen een getuigenis zou zijn.

Geliefde boeders en zusters, wat een fantastische geschiedenis is dit toch. Het geeft ons zo'n diep inzicht in de Liefde van God de Vader, Die Zijn eniggeboren Zoon prijs gaf om zondaren te redden. Jezus, de Zoon van God, kwam van een berg naar beneden en kwam in één van de steden in Israël. Zo daalde Hij af uit de hoge hemel op aarde speciaal voor ons, verloren zondaren. En Hij ging juist op weg naar een stad, een plaats waar veel verloren zondaren verzameld zijn. En er waren véél mensen, die Hem volgden. Maar het verhaal vertelt ons dat er één man in diepe nood was. Die Jezus ook persoonlijk vond en Hem benaderde, aanbad en aansprak. Zo zijn er in de grote massa van christenen ook relatief weinig mensen, die Jezus persoonlijk hebben gevonden en een intense relatie met Hem zijn aangegaan en hun diepe nood bij Hem hebben gebracht.

En dan zegt de bijbel in Matt. 8:2: *“Ziet!”*. Want er kwam een melaatse man tot Jezus! De bijbel vraagt dus onze bijzondere aandacht voor dit verhaal. Niet omdat het een mooi verhaal is, maar omdat het de kern van het verlossingswerk van Jezus raakt. Melaatsen in die tijd waren arme stakkers. Nu natuurlijk ook, doch nu zijn er goede medicijnen tegen, maar toen zeker niet. Bedekt met onreine, besmettelijke, boze, witte zweren moesten zij buiten de gemeenschap blijven. Dat was door de wet zo voorgeschreven. Het ligt natuurlijk voor de hand dat dit zo was in verband met het besmettingsgevaar van deze onreinheid. Melaatsen werden als onrein beschouwd (Lev. 13,14). Maar de godsdienstige leiders en de mensen hadden deze begrijpelijke maatregel een heel stuk opgerekt. Melaatsen werden geheel uit de maatschappij verstoten en werden door de mensen als grote zondaren beschouwd. Zij waren immers toch onrein? En vaak werd hun dan ook elke barmhartigheid onthouden en moesten zij zichzelf maar zien te redden door te bedelen. Zij woonden buiten het dorp of de stad in een hutje of in een grot. Zij mochten niet in de stad of het dorp komen en als zij mensen zagen, moesten zij hen waarschuwend toeroepen: *“Melaats! Melaats!”*. De mensen waren bang voor melaatsen en vermijden elk contact met hen.

Het gevolg van dit alles was, dat een melaatse niet alleen slechts ernstig ziek was. Zó ziek dat hij vreselijke pijnen door de zweren leed en doordat ledematen wegrotten en afvielen. Een melaatse was ook materieel gezien vaak vreselijk arm. En op sociaal en geestelijk gebied was hij meestal volkomen vereenzaamd. En er was geen enkele hoop op genezing of een betere toekomst. Erger dan een melaatse kon je er in Israël nauwelijks aan toe zijn.

De bijbel zegt dat deze man vól van melaatsheid was. Zijn gehele lichaam was bedekt met deze zweren. En dit geeft ons een blik op onze intense zondestaat. Jezus daalde neer uit de hemel om ons te redden, zondaren die volledig bedekt zijn met de onreinheid van zonden en misdaden. In geestelijk opzicht is melaatsheid een beeld van de intense onreinheid in menselijke levens als zij nog niet gered zijn door Jezus Christus.

Op de één of andere manier had deze melaatse man over Jezus, de grote Genezer van zieke mensen, gehoord. Of misschien juist niet en zag hij Jezus voor de allereerste keer, toen Jezus op weg naar de stad was en werd hij aangetrokken door Jezus' verschijning. Hoe dan ook, er was iets in zijn hart beginnen te groeien. Er was hoop in zijn hart gekomen: *"Oh, als Jezus mij nu eens zou reinigen"*. En wat deed hij? Hij ging op weg naar Jezus. Eigenlijk mocht hij niet in de buurt van andere mensen komen, maar hij deed het toch. Hij zou *"melaats, melaats"* hebben moeten roepen, maar hij vergat het misschien helemaal. Hij dacht niet aan al die mensen, hij dacht alleen nog maar aan Jezus en aan genezing.

De melaatse viel op zijn knieën of op zijn aangezicht voor Jezus neer. Hij gaf hiermee uitdrukking aan zijn eerbied voor Jezus en toonde hiermee dat hij nederig iets wilde afsmecken. Dat was het gebruik in die tijd. En dan zegt de bijbel dat hij Jezus aanbad. Hij vereerde Jezus. Er was een zeker geloof in zijn hart gekomen, dat Jezus méér was en méér kon doen dan een gewone sterveling. De bijbel zegt niet, dat hij vast geloofde dat Jezus de Zoon van God was. Dat kon die melaatse eigenlijk ook nog helemaal niet weten. Hij kende slechts zijn eigen grote nood, hij wist dat hij gereinigd wilde worden, en hij wist dat Jezus kon genezen en reinigen. Waarschijnlijk had hij Jezus dat zien doen bij andere zieken. En hij smeekte: *"Heer! Indien U wilt, dan kunt U mij reinigen"*.

En dat was op dat moment genoeg! Want Jezus wilde tonen Wié Hij eigenlijk was, namelijk de Zoon van God. Jezus wilde de grote opdracht die Hij van God de Vader gekregen had, openbaren. De bijbel zegt dat Jezus met *"innerlijke ontferming"* werd bewogen. Dit komt van het Griekse woord *"splanchnizomai"*. Het betekent dat Hij *"in zijn ingewanden bewogen werd met liefde en met medelijden"*. Jezus, God de Zoon, kent ons precies. Hij weet exact wat wij mankeren en Zijn binnenste wordt bewogen als Hij ziet in wat voor een ellendige toestand wij vaak verkeren. Maar Hij wil er óók wat aan doen. Hij wil ons vrijmaken van elke zonde en ziekte. Jezus zei: *"Ik wil, word gereinigd!"* Hiermee toonde Hij Zijn grote opdracht. Want het woordje *"wil"* komt van het Griekse werkwoord *"thelo"* of *"ethelo"* en betekent *"willen, in gedachten hebben, voornemens zijn, verlangen, wensen, liefhebben, beminnen, iets graag doen, behagen hebben in, welgevallig vinden"*

Met andere woorden, Jezus vertelde hem: *"Beste man, ik heb je lief en ik verlang ernaar om je te reinigen en te genezen"*. Lieve mensen, is God niet goed? Dit is Jezus' grote opdracht, mensen te genezen, te reinigen, hun zonden te vergeven. En Hij brandt van verlangen en liefde om dat voor iedereen te doen die wil. En Jezus toonde dat ook. Want Hij raakte de man in alle liefde aan. Jezus was niet bang voor besmetting met die vreselijke ziekte van melaatsheid. Hij toonde Zijn grote liefde voor deze diep verloren zondaar. Hij raakte hem aan. Terwijl alle mensen hem vermijdden en verachtten. En de melaatse werd volkomen gezond en gereinigd. Op het Woord van Jezus. En dit moeten wij goed onthouden, namelijk dat er grote kracht in het Woord van God is. Zódanig dat zelfs ziekten worden genezen.

Had Jezus nu geopenbaard Wie Hij precies was? Neen, nog niet! Hij had nog slechts Zijn ontzagwekkende macht getoond.

Hoe toonde Hij dan wel Wie Hij was? Hij stuurde de man naar de priesters om de wettelijke offeranden voor zijn genezing en reiniging te offeren. Zodat het hun tot een getuigenis zou zijn. Maar die getuigenis was niet alleen: *"Kijk mij eens, ik ben nu genezen!"*. Maar uit de aard van de offerendes, die de genezen man moest brengen, zouden de priesters verstaan, dat de Messias, de Gezalfde des Heren, hem had genezen. Mits zij uiteraard hier een open en oprecht hart voor zouden hebben. Want juist de priesters en de schriftgeleerden waren vaak degenen, die de melaatsen van grote zonden beschuldigden en veroordeelden. Zij gingen veel verder dan de Wet hun had geboden.

Wat waren dan de offeranden, die de van melaatsheid genezen man moest brengen? In Lev. 14:1-9 staat dit beschreven.

Er moesten twee levende en reine vogels worden genomen. Volgens Lev. 11 betekent dit: voor offering aan God of voor consumptie geschikte vogels. Vaak werden er tortelduiven genomen. De ene vogel moest worden geslacht in aarden vat, dat gevuld was met vers en

fris water. Het slachten moest bóven dat water gebeuren. Vervolgens werd de levende vogel in het bloed van de geslachte vogel gedoopt. Daarna werd het bloed zevenmaal over de van melaatsheid genezen man gesprengd, waarna hij officieel rein werd verklaard. De levende vogel werd nu in het open veld losgelaten om weg te vliegen. De genezen man moest vervolgens zichzelf in het water afwassen en ook zijn kleren wassen, en al zijn haar afscheren.

Geliefde broeders en zusters, deze ceremonie heeft zo'n geweldige betekenis! Iedereen kan zich er iets bij voorstellen, dat vogels een beeld van vrijheid zijn. Het spreekwoord zegt niet voor niets: *“zo vrij als een vogeltje in de lucht”*. In de bijbel kunnen vogels nog een andere geestelijke betekenis hebben, maar in déze ceremonie wijzen de twee vogels ons op vrijheid.

De éne, geslachte, vogel wijst ons op Jezus Christus, Die vrijwillig de hemel verliet om voor onze zonden (in onze plaats) onschuldig aan het kruis te sterven. Die vogel werd geslacht, opdat de andere vogel levend in alle vrijheid weg zou kunnen vliegen. Zó stierf Jezus voor élke zondaar, zodat die zondaar voortaan de vrijheid en de vrede in Jezus Christus zou kunnen ervaren. Niet meer gebonden aan welke zonde of band van verslaving of zorgen dan ook. Totaal gereinigd van elke melaatsheid van zonden of van elke melaatsheid van ziekten.

Maar er moesten wel enkele voorschriften worden opgevolgd.

Zo moest de te offeren vogel in een aarden vat worden geslacht, waarna de vogel, die genade gekregen had om te blijven leven, in het bloed van de geslachte vogel moest worden gedoopt. In bijbelse taal wijst een aarden vat altijd op het menselijk hart. Dit heeft ons wat te zeggen! Willen wij dat het offer van Jezus effectief in ons leven zal zijn, dan moeten wij Zijn kruisdood diep in ons hart ervaren. Wij moeten Zijn dood voor onze zonden en ziekten aannemen en accepteren. Wij moeten tot het besef komen dat de Zoon van God als die geslachte vogel in onze plaats stierf. Dat Hij ónze schuld op Zich nam en ónze straf droeg. En Hem daarvoor diep, héél diep danken. Want wij, zondaren, hebben genade gekregen om te blijven leven. En zoals de tweede vogel in het bloed moest worden gedoopt, zal het bloed van Jezus ons volkomen reinigen. Maar alléén wanneer wij onze zonden in diep berouw hebben beleden. Het Bloed van Jezus zal ons dan volkomen rechtvaardigen (Rom. 5:1,9). Waarna wij voor God mogen staan alsof wij nog nooit hebben gezondigd. Immers, wij zijn vrijgesproken van schuld en straf, terwijl Jezus in onze plaats het oordeel moest dragen.

Maar de ceremonie vereiste óók, dat het bloed zevenmaal over de genezen man werd gesprengd, waarna hij zich geheel in dat frisse, verse water moest wassen. De besprengeling met het bloed wijst ons op de uiterste kracht van Jezus' Bloed. Dat het machtig is om ons ook van de allerlaatste diep verborgen slechte karaktereigenschappen vrij te maken. Het Bloed van Jezus bewerkstelligt dat wij net als die melaatse man volkomen gereinigd zullen zijn. En tenslotte moest de man nog zichzelf en zijn kleren in dat frisse water wassen. Het frisse water wijst ons zowel op de reinigende werking door het water van het Woord van God (Efez. 5:26), als op de reinigende werking door de vervulling met de Heilige Geest (Joh. 7:37-39). De bijbel zegt dat Jezus óók het levende Woord Zelf is. Door het lezen van het Woord, zullen onze harten dagelijks nóg meer gereinigd worden. En ook door de inwoning van de Heilige Geest in ons hart, zullen wij steeds meer reiniging ervaren, want een van de taken van de Heilige Geest is om ons te leiden op de weg achter Jezus aan.

Broeders en zusters, welk een grote Liefde van God mogen wij toch ontvangen. Eens waren we diep verloren in onze zonden. Maar God zond Zijn Zoon om in onze plaats te sterven. Nu mogen we vrij zijn en gereinigd. Als wij Jezus aannemen als onze Verlosser en onze zonden aan Hem belijden. Komt u toch tot Jezus, wat u ook gedaan heeft in uw leven, Hij zal u vergeven en u vrijmaken. Geeft u de lasten in uw leven toch aan Hem. Hij maakt u vrij.

Amen.